

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové, v právní věci žalobkyně: **Befacoal s. r. o.**, se sídlem Sokolská 46/1795, Praha 2, zastoupena JUDr. Annou Horákovou, advokátkou se sídlem Žitná 47, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2015, č. j. 5954-2/2015-900000-304.7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 7. 2015, č. j. 6 Af 30/2015 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2015, č. j. 5954-2/2015-900000-304.7, ve věci odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí § 40 s. ř. s., podle kterého lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Jako lhůta určená podle

týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[5] Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že usnesení městského soudu, v němž byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno v pátek dne 24. 7. 2015. V kasační stížnosti bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění tvrdí, že jí bylo doručeno až v pondělí 27. 7. 2015. Ze spisu městského soudu nicméně vyplývá, že jí bylo odesláno do datové schránky dne 14. 7. 2015. Po uplynutí 10 dnů od dodání, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má přístup k dodanému dokumentu, byla tato zpráva doručena fikcí. Fikce doručení proto nastala v pátek 24. 7. 2015.

[6] Zástupkyně stěžovatelky se ještě v řízení před městským soudem pokoušela o nápravu. Podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, totiž soud, který usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku vydal, zruší toto usnesení, je-li poplatek zaplacen dříve, než dané usnesení nabylo právní moci. Zástupkyně stěžovatelky v pondělí 27. 7. 2015 soudní poplatek uhradila s odůvodněním, že byla od 20. 7. do 26. 7. 2015 na dovolené, a proto ji usnesení městského soudu bylo doručeno až právě v pondělí 27. 7. 2015. Podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 50d o. s. ř. je sice možné navrhnout neúčinnost doručení a s ní spojit požadovaný úkon, to však stěžovatelka neučinila. K prohlášení neúčinnosti doručení je však nutná aktivita adresáta (k tomu blíže usnesení NSS ze dne 18. 3. 2010, č. j. 9 As 7/2010 - 53). Navíc dovolenou, kterou jako důvod své nepřítomnosti dopředu měla v tomto případě nahlásit soudu, nelze v posuzované věci brát jako omluvitelný důvod (viz Svoboda, K., Smolík, P., Levý, J., Šínová, R. a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 197). Tuto dovolenou ostatně ani nijak nedoložila.

[7] Usnesení městského soudu podle Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelce doručeno v pátek dne 24. 7. 2015 (§ 55 odst. 5 ve spojení s § 54 odst. 5 s. ř. s.). Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pátek 7. 8. 2015.

[8] Kasační stížnost byla podána elektronicky až v pondělí 10. 8. 2015. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu